

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/56/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4621010133
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4621010133.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. F., pre prečin krádeže podľa § a 212 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného podaného proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 23.03.2022, sp. zn. 2T/24/2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre, dňa 13. septembra 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolanie obžalovaného A. F., narodeného XX.XX.XXXX, z a m i e t a,

pretože zistil, že nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný A. F. uznaný vinným z dvoch skutkov pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a/, b/ odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona v bode I. ako dokonaný a v bode II. v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, v skutkovom základe uvedenom v tomto rozsudku. Súd I. stupňa najskôr zrušil výrok o vine i výrok o treste a ďalšie výroky, ktoré mali v uvedenom výroku svoj podklad trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza zo dňa 29.03.2021, sp. zn. 1T/18/2021 v zmysle § 41 odsek 3 Trestného zákona a následne za oba činy pokračovacieho skutku obžalovanému uložil podľa § 212 odsek 2 Trestného zákona, pri jednej zistenej poľahčujúcej okolnosti a jednej priťažujúcej okolnosti postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona spoločný trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov, na výkon ktorého obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň obžalovanému uložil ochranný dohľad na dobu dvoch rokov a povinnosť nahradiť poškodenej organizácii S. S. K. a.s. škodu v sume 290,- Eur. So zvyškom uplatneného nároku tejto organizácie ju odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, v ktorom uvádzal:

- namietam uloženie trestu, ale i samotné konanie i právnu kvalifikáciu,
- namietam prístup obhajkyne, ktorá netrvala na vypočutí svedka A. E.,
- v prvom súdnom konaní som sa priznal a moje vyhlásenie bolo prijaté súdom,
- v druhom rozhodnutí namietam právnu kvalifikáciu,
- poukazujem na to, že rozsudkom Okresného súdu Žilina som bol neoprávnene odsúdený podľa § 219 odsek 1,
- poukazujem na zásadu humanity pri ukladaní trestu,
- žiadal byť objektívne a spravodlivo súdený.

V druhej časti podania doplnil odvolanie, pretože podľa neho došlo k mareniu jeho obhajoby, namietol konštatované vlámanie sa do vozidla v Obci K., trval na vypočutí svedka A. E.. Rozporoval, že v posledných dvoch rokoch spáchal úmyselný trestný čin, keďže naposledy to bolo v roku 2017. V plnej

miere spolupracoval s príslušnými orgánmi. Porovnal hodnotu odcudzených vecí s nákladmi na jeho výkon trestu a záťaž pre spoločnosť.

Prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Edity Balážikovej dôvodil tým, že hrubým spôsobom bola porušená zásada kontradiktórnosti nevypočutím svedka A. E.. Zistenia súdu nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Namietol vlámanie do samotného vozidla, nakoľko toto bolo otvorené. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu I. stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. upraviť právnu kvalifikáciu tak, aby nebolo priznané, že do vozidla pod skutkom v bode II. sa vlámal.

Na verejnom zasadnutí zotrval na svojej argumentácii a navrhoval vypočuť svedkov A. R. a A. E.. Podľa jeho názoru neboli v konaní pred súdom prezentované závery znaleckého posudku KEÚ Bratislava. Namietol výšku trestu, nakoľko súd I. stupňa nevzal do úvahy neprávoplatný výrok o vine a treste Okresného súdu Martin.

V udelenom práve na konečný návrh obhajkyňa vznesla námietku zaujatosti voči senátu krajského súdu s poukazom na to, že na predchádzajúcom pojednávaní (zrejme bolo myslené verejnom zasadnutí) došlo k porušeniu zásady prezumpcie neviny, keďže bolo obžalovanému dávané najavo, že bol v minulosti trestne stíhaný. Zároveň podala návrh na odňatie a prikázanie veci pre neakceptovanie návrhu na vykonanie dokazovania z dôvodu kriminalizácie osoby obžalovaného. Obžalovaný doplnil, že zo strany prokuratúry okresného súdu i krajského súdu bol porušený zákon nerešpektovaním zásady kontradiktórnosti.

O tejto námietke zo strany obhajoby rozhodol senát na verejnom zasadnutí v zmysle § 32 odsek 6 Trestného poriadku, nakoľko námietka

1/ nebola vznesená bezodkladne, keďže vyplývala podľa údajov namietajúcich z konania prokurátora, súdu I. stupňa, resp. z verejného zasadnutia pred Krajským súdom v Nitre (zo dňa 14.09.2021, sp. zn. 1To/54/2021),

2/ dôvodom námietky bol iba procesný postup v trestnom konaní.

Z tohto dôvodu odvolací súd o námietke nekonal.

Pretože návrh na odňatie a prikázanie veci sa zakladal na rovnakej argumentácii, nebolo možné tomuto návrhu prisúdiť dôležitosť dôvodov, ako to má na mysli ustanovenie § 23 odsek 1 Trestného poriadku. Zo znenia uznesenia Najvyšší súd Slovenskej republiky zo dňa 25.03.2021, sp. zn. 5Tdo 12/2021 vyplýva:

Ak už teda námietka týkajúca sa konajúceho senátu nie je spôsobilá vylúčiť ho z konania a rozhodovania vo veci, potom ani nie je dôvod, aby bola vec predkladaná nadriadenému súdu na rozhodnutie o návrhu podľa § 23 odsek 1 Trestného poriadku (k tomu vid' uznesenie ÚS SR z 01.12.2020, sp. zn. I ÚS 547/2020, prípadne uznesenie Najvyššieho súdu SR z 09.12.2019, sp. zn. 1Tdo V 3/2018).

Na verejnom zasadnutí odvolací súd doplnil dokazovanie ohľadne referencií osoby obžalovaného, v rámci ktorých dôkazov prečítal i hodnotenie obžalovaného z výkonu väzby a z tohto zistil, že obžalovaný bol 1x disciplinárne potrestaný i odmenený v júli 2022, inak bol hodnotený ako osoba rešpektujúca ústavný poriadok.

Intervenujúci prokurátor Krajskej prokuratúry Nitra s poukazom na zákonnosť a správnosť napadnutého rozsudku vo všetkých jeho výrokoch navrhol na verejnom zasadnutí odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, na podklade riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným v zmysle § 317 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie. Zároveň preskúmal vec i z pohľadu chýb, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by mohli odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku. Následne dospel k záveru, že odvolanie nebolo podané dôvodne.

K návrhu obžalovaného na doplnenie dokazovania odvolací súd v zmysle dôvodov, ktoré oboznámil na verejnom zasadnutí dodáva, že svedok A. E. a A. R. boli v rámci trestného stíhania vypočutí a na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní zo dňa 19.05.2021, resp. 30.06.2021 neboli ich výpovede vykonávané pred súdom I. stupňa iba z dôvodu, že obžalovaný vo veci podal vyhlásenie o vine a súd

I. stupňa rozhodol, že dokazovanie o vine vykonávať nebudú. Následne potom, čo Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 14.09.2021, sp. zn. 1To/54/2021 zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu I. stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Následne súd I. stupňa vykonal opätovne dokazovanie dňa 23.03.2022 v neprítomnosti obžalovaného na jeho vlastnú žiadosť. Na tomto konaní bol vypočutý svedok A. R., ktorý na otázku obhajkyne uviedol, že nevie, či bolo vozidlo pôvodne zamknuté.

K výsluchu svedka A. E. nedošlo, pretože tento sa na predvolanie nedostavil, ospravedlnil a z toho dôvodu bola prečítaná jeho výpoveď v zmysle § 263 odsek 2 Trestného poriadku, so súhlasom prokurátora. Na možnosť, že ak obžalovaný sa nedostaví, môže byť výsluch svedka prečítaný bez potrebného súhlasu obžalovaného, bol tento poučený (§ 263 odsek 2 veta posledná) v predvolaní, ktorého kópia je na č.l. 341 - 342. Preto ak obžalovaný sa domáha tejto výpovede A. E., činí tak ex post iba na podklade toho, že svedok A. R. uviedol, že si nepamätá, či vozidlo bolo uzavreté. Zo svedeckej výpovede poškodeného X. R. však vyplýva, že vozidlo bolo otvorené nezisteným spôsobom a rovnako tak vypovedal svedok A. R. v rámci prípravného konania. K. A. E. vo svojej výpovedi potvrdil, že obžalovaný mu na otázku, prečo sa ponáhľal a aký má problém odpovedal slovami. Pokúšal sa otvoriť nejaké auto, lebo chcel niečo z auta ukradnúť, avšak nejaký „gádžo“ ho vyrušil a začal na neho kričať (výpoveď zo dňa 11.06.2020). Vo výpovedi zo dňa 11.03.2021 tieto skutočnosti potvrdil.

Skutočnosti týkajúce sa odomknutia predmetného motorového vozidla značky N. O. i otvorenia jeho okna na strane vodiča vyplývajú z fotodokumentácie a ostatných listinných dôkazov objasňujúcich miesto činu a stav vozidla ohliadnutého po ukončení skutku.

Závery znaleckého posudku KEÚ PZ v Bratislave boli riadne prečítané pred súdom I. stupňa v konaní, na ktorom sa obžalovaný odmietol zúčastniť a z týchto vyplýva, že nebola stotožnená biologická stopa s krvou alebo iného materiálu ľudského pôvodu.

Odvolací súd v súlade so skutkovými závermi súdu I. stupňa potvrdzuje, že vinu obžalovaného zo skutku pod bodom II. napadnutého rozsudku považuje za preukázanú, pretože obžalovaný v danom čase na danom mieste sa nachádzal, prezentoval pred svedkami úmysel nájsť a odcudziť veci z uzatvoreného vozidla i to, ako bol počas tohto konania vyrušený svedkom A. R. a následne odvezený iným svedkom A. E. z miesta činu. Nezanedbateľnou skutočnosťou tohto konštatovania je i fakt, že obžalovaný napriek svojmu veku v čase spáchania činu, mal XX rokov a bol v 22. prípadoch postavený pred súd, predovšetkým pre majetkové trestné činy, najmä však pre trestné činy krádeže. Bol teda dostatočne skúsený k tomu, aby sa vedel rozhodnúť, ako konať a jeho skutok zo 07.06.2020 je obdobným ako skutok zo dňa 03.06.2020, spôsobom spáchania (modus operandi). V neposlednom rade krajský súd pripomína, (napriek následnej strate účinnosti takéhoto úkonu), že obžalovaný sám po dôkladnom poučení a za prítomnosti obhajkyne k predmetnému skutku pod bodom II. učinil vyhlásenie o vine, na hlavnom pojednávaní konanom 19.05.2021.

Súd I. stupňa po zistení právoplatného odsúdenia obžalovaného v trestnom rozkaze Okresného súdu Prievidza zo dňa 29.03.2021, sp. zn. 1T/18/2021, správne zrušil predmetný výrok o vine i treste, prevzal výrok o vine do vlastného rozsudku pod bodom I. a uznal obžalovaného aj z bodu II., teda pre pokračovací prečin krádeže s nemožnosťou napraviť pochybenie, ktoré bolo vytýkané uznesením Krajského súdu v Nitre na č.l. 295 ohľadne nepresnosti právnej kvalifikácie, keďže tomuto vzhľadom na neexistenciu odvolania prokurátora do viny bránila zásada zákazu zmeny k horšiemu.

Pokiaľ sa týka rozhodnutia o treste, súd I. stupňa správne vzal do úvahy priťažujúcu okolnosť ohľadne predchádzajúcich odsúdení obžalovaného v zmysle § 37 písmeno m/ Trestného zákona a v tejto súvislosti s pripomienkou obžalovaného, že bol kriminalizovaný počas pojednávania súdom dodáva, že obžalovaný sám vlastným konaním spôsobil fakt, že bol viacnásobne uznaný vinným ako špeciálny recidivista a pokiaľ súdy oboznamujú túto skutočnosť ako dôkaz, plnia tak povinnosť súladnú so základnými zásadami Trestného poriadku, nakoľko i dôkazy týkajúce sa osoby páchatel'a (§ 34 ods. 1, 4 veta prvá Trestného zákona) umožňujú vo veci spravodlivo rozhodnúť a uložiť vzhľadom na zákonné podmienky primeraný druh i výmeru trestu.

Pokiaľ sa týka poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písmeno l/ Trestného zákona, táto poľahčujúca okolnosť napriek konštatovaniu súdu I. stupňa zo spisu nevyplývala, pretože po tom, čo odvolací súd

napadnutý rozsudok zrušil a vrátil súdu I. stupňa, do konania o podaní obžaloby, obžalovaný sa k spáchaniu činu nepriznal, neoľutoval ho a nebol teda dôvod na priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti, ak k zmene tohto stavu nedošlo iba preto, že proti obžalovanému nebolo podané odvolanie.

Výmera trestu za takúto trestnú činnosť špeciálnemu recidivistovi v trvaní 20 mesiacov, napriek tomu, že zákonná sadzba umožnila uloženie trestu v rozmedzí 6 mesiacov až 3 roky sa javí neprímerane nízka a obžalovaný mal byť pre zjavnú neúčinnosť vykonávaných trestov odňatia slobody a intenzívnu mieru jeho narušenia zaradený na výkon trestu do ústavu s maximálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 odsek 4 Trestného zákona. K takémuto postupu však nedošlo, pretože opätovne odvolanie v neprospech obžalovaného podané nebolo.

Odôvodnenosť ochranného dohľadu bola daná, pretože obžalovaný je páchatelom úmyselných trestných činov, viacnásobne bol vo výkone trestu a dĺžka ochranného dohľadu v trvaní dvoch rokov sa javí byť primeraná a zákonná.

Rozhodnutie v adhéznom konaní u poškodenej organizácii S. S. K. a.s. vychádzal z ustanovenia § 287 odsek 1, § 288 odsek 2 Trestného poriadku a je iba odozvou predchádzajúceho znenia výroku o náhrade škody z trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza.

Na základe týchto skutočností bolo vo veci rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.